

decenták

Napsal a nafotil: Drn

Už musím vyrazit za Romanama Bušem a Hůlou, protože jsem si loni vyfotil všechny tři hotovky od Klobouka a díky tomu jsem zlenivěl a nepídlil se po dalších customech. Nerad bych teda poslouchal, že píšu jen o tom a o tom, takže mi vlastní svědomí nedá a vypravím se za nima sám od sebe. Na druhou stranu, pokud máte třeba jen pocit, že vlastníte nebo jste postavili fantastickou mašinu, a nebo ji třeba jen pěkně vylepšili, pošlete mi sem do redakce fotku s pár údajema a vaším kontaktem. Jednak mě to zajímá jako člověka (o úpravách jsem schopnej žvanit dlouhý hodiny), a pak o takovejch motorkách se dobře píše, dobře se i fotěj a myslím, že se o nich nakonec i dobře čte. Nehledě na to, že se na ně dobře kouká – to dá přece rozum.

Tím úvodem bych ale nijak nechtěl snižovat to, že budu psát o jednom z nejpovedenějších Kloboukových haryků, kterého sám nazval Streamliner. Stačí se na něj jen podívat a hned vidíte, že tady něco hraje. Po chvilce zjistíte, že hraje všechno, a to do jedny ladný tóniny. Největší předností tohotole custom biku je jeho vyváženost a uceleně a uhlazeně působící vzhled. Kromě toho si myslím, že zrovna tyhle tvary nádrže a zadního blatníku ještě nikdo na motorce neměl. A u tak obletovaný motorky jako je H-D je to docela co říct. Po chvíli koukání se navíc začnete ptát, co vám ty tvary asi připomínají? Zbyněk tentokrát našel trošku inspirace v Tatraplánu a tvarech aut z padesátých let. Přitom jim dokázal dát lehkost motorky, místo aby si vymejšlel zbytečný kolosální plechový soustavy. To se mi na ní líbí snad nejvíc, že je to prostě elegantní motorka bez zbytečných cinglat, a přitom je absolutně odlišná od čehokoliv jiného.

Motor je série FLH z roku '87 se sáním S&S a karbusem S&S Super E, skříně Delkron, kevlarová spojka Barnett, převodový kola Jim's, sekundární převod řemenem má nastavenou nejdelší možnou variantu. Beztlumičový výfuky jsou vlastní výroby z pěticentimetrových trubky. Jak je u Klobouka zvykem, rám si zrobil statečně sám z chrommolyb-

denových trubek (výjimečně to není hard-tail). Zadní část ovšem tvoří ploché díly z 20 mm duralu frézované na NC fréze (stejně jako banánová kyvka). Tahle část spolu se zahnutou kyvkou dává Streamlineru další kapku toho moderně-nostalgického mixu, jímž je skrz naskrz prodchnut a navoňen. Kola obutá do Avonek si Zbyněk dělal taky sám, mají ocelové ráfky a duralové náby. Spokojený úsměv na tváři při setkání se zkušenou paní řidičkou vyjždějící vám v ústrety z vedlejší silnice vylouděj géesikserový kotouče a třmeny s pumpama GMA (vzadu) a PM (na druhým konci).

Pak bych mohl vyjmenovat strašnou spoustu maličkostí a detailů, takže za všechny: zrcátko od Nesse (Arlena, ne Locha), ovladače H-D Old Style, rozpůlený řídítka, ručně klepaná nádrž na 20 litrů, univerzální letecký uzávěr od Ruca, samonosný zadní laminátový blaťák, nerez brzdy vedení Brembo a prostor na nářadí pod sedlem. Úhel krku je 52°, stopa 137 mm a rozvor 1840 mm. Další bla bla bla a cinyflinty nechám na jindy, stejně jako platí, že v jednoduchosti je krása, tak platí, že mluvití stříbro.

Snad ještě nakonec, prej se na Streamlineru i skvěle jezdí.

